

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์:	ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสี จังหวัดลำพูน		
ชื่อผู้เขียน:	นางวัชรีย์ สุวรรณเนนธ์		
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต:	สาขาวิชาประถมศึกษา		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณ	กิ่งจันทร์	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภวัฒน์	ชื่นชอบ	กรรมการ
	รองศาสตราจารย์วัฒนา	วโรตมะวิชัย	กรรมการ
	บทคัดย่อ		

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย และศึกษาพฤติกรรมการพูดของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแบบฝึก และแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึกของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนบ้านห้วยต้ม สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสี จังหวัดลำพูน จำนวน 38 คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง 19 คน กลุ่มควบคุม 19 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเมื่อนิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย พฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึกและความคิดเห็น รวมทั้งความรู้สึกต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกนั้น ปรากฏว่า อยู่ในระดับสูง ซึ่งนับว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพอยู่ในขั้นดี เป็นที่น่าพอใจ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย ก่อนการฝึกของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย หลังการฝึกของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. พฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึกของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้ม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง พบว่า จำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.88 แสดงพฤติกรรมการพูดใน 3 ลักษณะ คือ มีความชัดเจนในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อพูดเป็นประโยค มีความคงที่ในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อพูดสนทนาได้ตอบ และมีความคงที่ในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อต้องพูดเสียงนั้นหลายครั้ง
7. จากการประมวลความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นและความรู้สึกที่ดีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 97.83

Thesis Title : Effects of Using Thai Oral Skill Exercises for Prathom Suksa 2 Karen Students in Li District, Lamphun Province

Author : Mrs. Wacharee Suwannaphin

M.Ed. : Elementary Education

Examining Committee:

Assist.Prof. Arun	Kingchan	Chairman
Assist.Prof. Supawat	Cheunchob	Member
Assoc.Prof Weena	Warotamawit	Member

Abstract

The purposes of this research, namely Effects of Using Thai Oral Skill Exercises for Prathom Suksa 2 Karen Students in Li District, Lamphun Province, were to develop eight sets of Thai oral skill exercises for the Prathom Suksa 2 Karen students; to compare the Thai speaking efficiencies of the students between pre- and post-treatments; and to study the speaking behaviours of these students in using the oral skill exercises.

Four types of research instruments used in this study included : Thai oral skill exercises; an efficiency test used in testing the Thai expression efficiency of the students; an interviewing format to collect the students' opinions towards the oral exercises; and a behavioural observation format for recording the students' oral exercises after school.

The samples of this research were Karen students attending Prathom Suksa 2 in 1993 Educational Year of Ban Houy Tom Primary School, Li District, Lamphun Province. They were classified into two separate groups the experimental group of 19 students, and controlled group of the same number of students.

The findings of this study were as follows:

1. In sum, the effectiveness of the oral skill exercises was found at a high degree of satisfaction level. The positive efficiency could be composed of three significant related elements: (1) Thai language expression: (2) Thai language speaking behaviour after the school time: and (3) the students' opinions and feelings towards the oral skill exercises.

2. There was no significant difference (at alpha 0.05 Level) in Thai oral expression efficiency between the experimental and controlled groups before conducting the experimental programme.

3. There was a significant difference (at alpha 0.01 Level) in Thai oral expression efficiency between the experimental and controlled groups after conducting the experimental programme. This significant difference could be interpreted as that oral skill exercises developed by this study could help develop the ability and skill of the Karen students in expressing their Thai language at a satisfactory rate.

4. There was a significant difference (at alpha 0.01 Level) in Thai oral expression efficiency of the experimental group between the pre- and post-experimental periods. This significant difference

could be interpreted as that oral skill exercises developed by this study could help develop the ability and skill of the Karen students in expressing their Thai language at a satisfactory rate.

5. There was no significant difference (at alpha 0.01 Level) in Thai oral expression efficiency of the controlled group between the pre- and post-experimental periods.

6. The behavioural expression in Thai language of the Karen students experimental group, which was treated out of the school time, showed the result as that 94.88 percent of the group members expressed the language in 3 different types : (1) clear expression after being trained to practice in sentences; (2) consistency in a dialogue expression after being trained to do so; and (3) consistency in several dialogue expressions after being trained. These findings showed that the experimental group of the Karen students could apply the obtained knowledge in Thai language expression after being trained in their daily life at a satisfactory level.

7. Most of the members of the experimental Karen student group (97.83%) expressed their positive attitudes and feelings towards the oral skill exercises.